

Jónsvein Knudsen, vinnulívsbólkurin: Fólk hava misskilt okkum:

Vit eru ikki ein mafia av brotsmonnum, sum vilja eiga øll virki í føroyum

Stjórin í Føroya Banka mótsigur sær sjálvum, sigur Jónsvein Knudsen, sum eisini heldur, at tað er ein stórur spurningur, hvussu leingi afturat vinnulívsbólkurin verður til, áðrenn hann verður uppløystur

Fiskavirking hevur lært okkum at samstarva og tað rokni eg við, at halda fram við, hóast Fiskavirking verður uppløyst. Samstarva vit ikki, enda vit aftur í sama potti sum í áttatiárunum, og so kann alt gera tað sama, sigur Jónsvein Knudsen

ÁKI BERTHOLDSEN

– Tað hevur ongantíð verið ætlanin, at vit skulu eiga øll virkini í Føroyum. Tað var ongantíð ætlanin at skapa eitt nýtt fiskavirking.

Jónsvein Knudsen, talsmaður í vinnulívsbólkinum, sum liggur framvið eftir teimum flestu virkjum hjá Føroya Fiskavirking, er eitt sindur keddur av, at vinnulívsbólkurin mangan verður umrøddur sum eitt „lið av mafiabrotsmonnum, sum nú skulu kráma øll virki inn undir seg“.

Hann sigur, at tað er komið fullkomiliga skeiðt fyri um nakar heldur, at ætlanin hjá vinnulívsbólkinum er, at hann skal eiga og reka øll flakavirki í Føroyum – um vit yvirhøvur fáa tey.

– Einasta grund til, at vit tóku okkum saman í ein ból, var, at vedhavararnir hjá Fiskavirking kravdu eina felags loysn.

– Tað gera teir ikki longur, og tað er ein spurningur um, hvussu leingi afturat vinnulívsbólkurin yvirhøvur verður til, áðrenn hann

verður uppløystur.

Jónsvein Knudsen sigur, at ætlanin var ongantíð at lata meiri enn tað eina bóðið uppá 48 milliónir fyri virkini.

– Men tá ið tað varð havnað, gjørdi vit av at svara uppá brævið frá bankanum og samdust um at bjóða eina væl lægri upphædd fyri 11 virki.

Jónsvein Knudsen vil ikki út við, akkurát, hvussu nógv, teir hava bjóðað, men hann viðgongur, at eitt tal uppá eitt sindur minni enn 40 milliónir, er hampiliga væl gitt.

Virðið á teimum virkjum, sum ikki longur eru umfattað av tilbøðnum, eru drigin frá upprunliga tilbøðnum uppá 48 milliónir.

Hann heldur, at hetta verður seinasta bóðið frá vinnulívsbólkinum.

– Tað er eitt mark fyri, hvussu leingi, vit kunnu blíva við at jabba í tí sama.

– Og taka vedhavararnir ikki av tilbøðnum, vænti eg ikki, at vinnulívsbólkurin ger meiri við málið, sum bólkur.

– Hvat so einstakir limir í bólkinum gera, stendur til hvønn einstakan

Jónsvein Knudsen sigur, at fekk vinnulívsbólkurin virkini, var alla tíðina meiningin at luta tey út til sjálvsstöðug, lokal partafelag, uttan nakrar sum helst treytir.

Virkini, sum vinnulívsbólkurin hevur bjóðað uppá á hesum sinni, eru virkið á Tvøroyri, virkið í Skopun og á Sandi undir einum, virkið í Miðvági og í Sørvági undir einum, virkið í Havn og í Vestmanna, umframt uppá Lynfrost og Nyk undir einum og uppá Handils & Frystivirki og Fuglafjarðar Ísvirki undir einum.

Mótsigur sær sjálvum

Jónsvein Knudsen sigur, at teir hava bjóðað so nógv fyri virkini, sum teir halda, at tey kunnu forrenta við tí fiski, sum er at fáa nú.

Men stjórin í Føroya Banka, Jørn Astrup Hansen, sigur, at tað er ikki nógv mikið at forrenta virkini.

Pengar mugu eisini vera til fløgur, annars verður fiskivinnan ikki endurnýggj-

að?

– Stjórin í Føroya Banka mótsigur sær sjálvum. Skulu vit hava pengar til fløgur, er eingin meining í at trýsta prísirnar upp. Hann skuldi tvørturímóti selt okkum virkini biligari, sigur Jónsvein Knudsen. Nettupp hatta sjónarmiðið skuldi verið ein góð grund fyri at selt okum virkini so biliga sum gjørligt.

Nevndarformaðurin í Fiskavirking, Sven Bak Jensen dregur somu línu sum Astrup Hansen í samrøðu, vit høvdu við hann í fyrradagin.

Hann sigur, at tað er tann minsti trupulleikin, sum verður loystur við at keypa virkini frá kreditorunum. Nógv virki krevja stórar fløgur fyri ikki at vera aftursigld tekniskt og fyri at lúka ES krøvini.

Sven Bak Jensen sigur, at tørvur er á uml. 50 milliónum til hesar fløgur.

Hvussu ætla vinnulívsbólkurin at loysa tann trupulleikan?

– Tað er ein góður spurningur, sum eg ikki fái svara

uppá. Eg haldi, at ES krøvini eru ein samfelagsuppgáva, sum landskassin fyri ein part skal hjálpa okkum at loysa.

Ikki yvirmeta fløguna

– Annars haldi eg ikki, at vit skulu yvirmeta tørvin á fløgum.

– ES krøvini skulu ikki øll lúkast ísenn. Og hvat krevst av øðrum fløgum, eri eg samdur í at nakað skal til, men eg eri langt frá samdur í øllum, sum verður ført fram.

– Tað er nevniliga stórir munur á tí, sum krevst og tí, sum ynskiligt er.

Jónsvein Knudsen sigur, at halda vit okkum til tær neyðugu fløgurnar, og taka tær ynskiligu so hvørt vit hava ráð, skuldi tað ikki verið ómøguligt at loyst uppgávuna.

– Eg vóni, at vit hava lært so frægt av vitloysisinum í áttatiárunum, at vit ikki keypa vilt. Hava vit ikki lært tað, kann alt gera tað sama, sigur Jónsvein Knudsen.

Hann ásanar, at vit eru

aftursigldir tekniskt á summum økjum, men støðan er ikki so ring, sum onkur hevur gjørt hana til.

– Men tað vórðu gjørdar so nógvir fløgur í áttatiárunum, at tað er mark fyri, hvussu álneyðugar nógvir fløgur eru aftur nú.

Hava tit, sum Johan Páll Joensen sóknast eftir aðrastaðni í blaðnum, gjørt eina nágreinliga ætlan fyri, hvørji virki skulu latast aftur með alla, sum hann sigur?

– Eg haldi ikki, at tað eru so nágreinligar ætlanir um tað.

– Men eg rokni ikki við, at fleiri virki verða opin, enn tað eru nú.

Men tit hava keypt fleiri virki, m.a. bæði í Sandoyinni og onnur virki, sum at kalla einki arbeiði hevur verið á leingi?

– Eftir hvat eg skilji á prátinum prátinum er talan at lata annan virkið í Sandoyinni uppaftur.

Annars hava teir ikki tósað so nógv um tann spurningin, viðgongur hann.

Mugu samstarva

Hann heldur tó, at hetta fer at regulera seg sjálvt, tí ivasamt er, hvat fígging fæst til.

Annars ivast hann heldur ikki í, at vit hava lært ein lestur afturat av áttatiárunum. Og tað er at samstarva.

Áttatiárinu mugu hava lært okkum, at uttan samstarv ber einki til. Fiskavirking var á rættari leið við hesum, tí tað royndi at spesialisera virkini.

– Nú hava menn lært at samstarva og eg ivist ikki í, at hildið verður fram eftir sama leisti, sigur Jónsvein Knudsen.

– Lokalpatriotisma er góð til eitt vist, men hon má ikki forað fyri samstarvi við aðrar bygdar.

Jónsvein Knudsen hugsar sær nógv ymiskt, virkini kundu samstarva um: Landing, søla, fiskekeypi o.s.fr.

– Vit nýðast at hugsa breiðari.

Er støðan ikki so spent, at einasti møguleikin at yvirleva er at umsita fiskin til pengar beinanvegin, tí eingin hevur ráð at hugsa um dagin í dag og seg sjálvan?

– Eg haldi ikki, at virkini verða so hart fyrispent, fáa vit tey fyrri ein samuligan pris, sum liggur áleið tað, vit hava nú hava bóðið.

Jónsvein Knudsen avsannar, at vinnulívsbólkurin hevur lagt nakrar treytir við tilbøðnum um t.d. at hini virkini skulu bara seljast øðrum við teirri avmarking, at teir sleppa ikki at arbeiða fisk undan Føroyum

Á miðdeggi

Vinnulívsbólkurin hevði sett bankanum freist til á miðdeggi í gjár at svara tilbøðnum.

Men í skrivandi løtu, kl. 14.00, var enn einki svar komið.

Úr bankanum fæst einki svar, tí stjórnir báðar vóru so nógv upptiknir.